

SERBIAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
SERBE A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
SERBIO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Напишите коментар на **један** од ниже наведених одломака:

1. (a)

ДОМОСТРОЈИТЕЉ

Једне вечери пред сумрак у град је ушао човек с намером да одседне у хотелу. Однекуд се прочуло да је дошао домостројитељ. Деца су трчала за њим и свима на градском тргу говорила „стигао је домостројитељ“, мада нису знала којим послом. Ни остали нису знали, а нису се ни питали. Важност самог догађаја је била толика да ником ни на памет не би пало да се пита док је све у току. Човек је сутрадан по обављеном послу отишао из града, а да људи нису честито ни име успели да му запамте.

Дућанџија је са поносом препричавао свој разговор са домостројитељем, јер је био један од ретких који је са њим необавезно проћаскао.

Сумњало се, међутим, помало у ту причу, јер је на све остале домостројитељ оставио утисак крајње ћутљиве и озбиљне особе која не би траћила време тек тако ћаскајући са брбљивим дућанџијом. Али дућанџија је давао необориве доказе о реченом разговору који се наводно водио у хотелском бару. Као крунски аргумент у прилог његовој причи следио би дословно преношен део њиховог разговора о могућем и вероватном.

Дућанџија (тада): Вероватно хоћете пиво?

Домостројитељ: Не.

Дућанџија: Не пијете пиво?

Домостројитељ: Уопште не пијем.

Дућанџија: Је ли могуће!?

Домостројитељ: Могуће је као што видите.

Пошто се више није могло проверити да ли се овај разговор одиграо, људима није ништа друго преостало него да прихвате дућанџијину причу. Она је, како у својим измењеним верзијама, тако и у оригиналу, давала повода да се о домостројитељу стекне веома повољан утисак. Веровало се да је он врло учен човек и жалило се што му није било указано веће гостопримство. Да се онда знало да је домостројитељ важан бар колико и председник општине (што је накнадно непобитно утврђено) не би било таквих пропуста.

Ивана Димић: Црна зелен, Просвета Београд, 1995

1. (б)

МИ СМО ЈЕДАН МАЛИ НАРОД

Ми смо један мали народ, али
Највећи међу малима,
На овом нашем малом простору
Од којег и мањих има.

5 У овој нашој малој држави
Још увек простора има
За мање државице, толико смо
Велики међу малима.

10 Ми смо сирото мало племе, али
Бескрајно стара прича,
Ми се делимо простом деобом
Као зелени бичар.

15 (Од једног два, од два четири,
Па мало потом осам,
Са мало среће народ ће бити
Свако за себе сам.)

20 У историји свега ми смо
Први народ-амеба,
Аморфна маса са обликом —
Кад, како, коме треба.

Ми смо један мали народ, али
Тако велика неслога
Може да стане у народ мали
Само кад је од Бога.

Предраг Чудић: Наша песма, БИГЗ Београд, 1990